

Forslag til lov

om ændringer i lov om offentlig forsorg (om adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om anbringelse på arbejdsanstalt m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 13. maj 1954.*)

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 475 af 31. august 1946 med senere ændringer, foretages følgende ændringer:

Til § 50.

I stk. 1, 1. punktum, indføres mellem ordene „jfr.“ og „§ 52“ ordet: „dog“.

I samme stykke indsættes som nyt 3. punktum:

„Sager om lovligheden af en frihedsberøvelse, der kan indbringes for domstolene i henhold til § 52, stk. 3, kan dog ikke indankes for lægere administrativ myndighed.“

Til § 52.

Efter stk. 2 indføres følgende:

„Stk. 3. Er der i medfør af denne lov truffet bestemmelse om tvangsmæssig anbringelse på arbejds- eller tvangsarbejdsanstalt, arbejdskoloni eller afvænningshjem eller eventuelt i medfør af § 30, stk. 4, jfr. § 45, stk. 3, på andre anstalter, skal spørgsmålet om lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges retten til prøvelse i overensstemmelse med de i retsplejelovens kapitel 43 a derom givne regler. Om adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene skal pågældende have meddelelse samtidig med, at den trufne beslutning tilkendegives ham, og senest ved indlæggelsen. Tilsvarende regler gælder ved tvangsmæssig tilbageholdelse af frivilligt indlagte personer.“

Stk. 4. Er lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse stadfæstet ved dom, kan

forny et prøvelse for retten ikke kræves af klageren, før der er forløbet et tidsrum af 6 måneder fra dommens afsigelse, medmindre der i dommen er fastsat en kortere frist. Er frihedsberøvelsen fastsat til et bestemt tidsrum, kan klageren kun kræve retlig prøvelse af afgørelsen een gang.

Stk. 5. Om indbringelse for domstolene af afgørelser truffet af landsnævnet for børneforsorg vedrørende anbringelse af børn eller unge udenfor hjemmet i medfør af §§ 130, stk. 1, eller 131 eller vedrørende nægtelse af hjemgivelse i medfør af § 169, stk. 3, gælder reglerne i § 151, stk. 5.“

Stk. 3 ændres til stk. 6, og der indføres i første punktum mellem ordene „kan“ og „kun“ ordet: „iøvrigt“.

Til § 311.

I stk. 3, 1. punktum, udgår ordene „med kommunalbestyrelsens samtykke“.

Til § 313.

(som ændret ved lov nr. 33 af 25. februar 1953).

I stk. 4, 1. punktum, udgår ordene „med kommunalbestyrelsens samtykke“.

Til § 316.

Stk. 2 affattes således:

„Nægter udvalget at tage affære, kan den, som patienten ligger til byrde, politiet eller anden offentlig myndighed, hvis henvendelse ikke er taget til følge, forelægge sagen for amtmanden, i de i § 50, stk. 1, 2. punktum, omhandlede kommuner for socialministeren.“

*) Se tillæg A. sp. 1541; tillæg B. sp. 665; folketingstidende: fremsættelsen sp. 2229, 1. behandling sp. 2604, 2. behandling sp. 5088, 3. behandling sp. 5242.

Stk. 4 affattes således:

„Forlader pågældende i utide det hjem, hvor han er anbragt, eller sker der inden 1 år efter hans udskrivning påny med rette henvendelse til udvalget som angivet i stk. 1, kan det sociale udvalg bestemme, at pågældende skal anses med tvangsarbejde fra 3 måneder til 2 år. Nægter udvalget at foretage videre, kan den, som patienten ligger til byrde, politiet eller anden offentlig myndighed, hvis henvendelse ikke er taget til følge, forelægge sagen for de i stk. 2 nævnte myndigheder.“

Til § 321

(som ændret ved lov nr. 33 af 25. februar 1953).

I stk. 3 indføres som nyt sidste punktum:
„Amtet er dog, såfremt den indlagte har begæret sagen forelagt for retten i medfør af bestemmelsen i § 52, stk. 3, berettiget til at udsætte sin afgørelse, indtil der er faldet endelig dom i sagen.“

§ 2.

Forslag til revision af denne lov forelægges folketinget i folketingsåret 1957—58.

Gustav Pedersen.

/ J. E. Foged.